

Sökandens yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45, 56 och 63 FEUF genom att godkänna och bibehålla de krav för överföring av pensionskapital som föreskrivs i artikel 19a punkt 1d och artikel 19b punkterna 1 och 2 i Wet op de Loonbelasting 1964 (1964 års lag om skatt på inkomst av tjänst), artikel 40c i Uitvoeringsregeling Invorderingswet (tillämpningsföreskrifter för uppbördslagen), artikel 10d punkt 3 i Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965 (genomförandeförordningen om skatt på inkomst av tjänst från år 1965), liksom bilaga IV till beslut DGB2012/7010M om internationella pensionsaspekter, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den nederländska lagstiftningen om villkoren för överföring av pensionskapital som byggts upp genom "den andra pelaren", kompletterande pension från arbetsgivaren, är oförenlig med den fria rörligheten för arbetstagare, tjänster och kapital. Även om dessa krav är tillämpliga på både inhemska och utländska överföringar, är de lättare att uppfylla för inhemska pensionsorgan än för utländska pensionsorgan som i den medlemsstat där de har sitt säte önskar erbjuda pensionstjänster till arbetstagare som är verksamma där och som tidigare har förvärvat pensionsrättigheter i Nederländerna. Om inte de lagstadgade villkoren uppfylls kommer de i Nederländerna intjänade pensionsrättigheterna att beskattas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 juli 2022 – BM mot LO

(Mål C-462/22)

(2022/C 359/59)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: BM

Motpart: LO

Tolkningsfråga

Börjar väntetiden på ett år eller sex månader enligt artikel 3.1 a femte respektive sjätte strecksatsen i Bryssel IIa-förordningen⁽¹⁾ löpa för sökanden först när vederbörande förvärvat hemvist i medlemsstaten i vilken talan väckts, eller är det tillräckligt om sökanden i början på den relevanta väntetiden inledningsvis endast är bosatt i staten i vilken talan väckts och denne först därefter, under tidsperioden fram till dess att ansökan inges, förvärvat hemvist i den staten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).